

Abonamente

[Despre noi / Contacte](#)

[Evenimente Culturale](#)

[Românii de pretutindeni](#)

[Puncte de vedere](#)

[Pagina creștină](#)

[Note de carieră](#)

[Condeie din diasporă](#)

[Poezia](#)

[Aniversari si Personalitati](#)

[Interviuri](#)

[Lumea nouă](#)

[Eternal Pearls - Perle Eterne](#)

[Istoria noastră](#)

[Tradiții](#)

[Limba noastră](#)

[Lumea în care trăim](#)

[Pagini despre știință și tehnică](#)

[Gânduri pentru România](#)

[Canada Press](#)

[Știri primite din țară](#)

[Scrisorile cititorilor](#)

[Articole Arhivă 2022](#)

[Articole Arhivă 2021](#)

[Articole Arhivă 2020](#)

[Articole Arhivă 2019](#)

[Articole Arhivă 2018](#)

[Articole Arhivă 2017](#)

[Articole Arhivă 2016](#)

[Articole Arhivă 2015](#)

[Articole Arhivă 2014](#)

[Articole Arhivă 2013](#)

[Articole Arhivă 2012](#)

[Articole Arhivă 2011](#)

[Articole Arhivă 2010](#)

[Articole Arhivă 2009](#)

[Articole Arhivă 2008](#)

[Articole Arhivă 2007](#)

[Articole Arhivă 2006](#)

[Articole Arhivă 2005](#)

[Articole Arhivă 2004](#)

[Articole Arhivă 2003](#)

[Articole Arhivă 2002](#)

Un nou poet - Ionut Caragea din Montreal

Patricianul OVIDIUS - poetul iubirilor, a așteptat precum vesnicia ca la Pontus-Euxin să se mai împlinească vreo minune. De fapt înțeleptul tânjeste etern la nasterea unor noi discipoli. Și iată, Marea mea cea Neagră a născut un nou poet.

Tânăruț pe care îl interoghez se numește IONUT CARAGEA și s-a născut în Zodia Berbecului, mai exact la 12 aprilie 1975. Are deci 31 de ani. Sirenele Mării l-au legănat, l-au înfășat cu cântec și cu dulf marin - și când puilul de Om i-au mijit aripile l-au gonit spre tărâmul vieții dure și adevărată, oamenilor cărora va avea să le desire poemele de care se va face vinovat.

Ionut Caragea, nume predestinat, nu știa că eu îi citisem deja un maldăr de poeme și că-i anticipasem pe nume stigmatul de poet. Nici-o urmă de timiditate. Mi-a intrat în birlogul laborator înalt, suplu, tuns zero și mi-a inventariat rapid interiorul cu niste priviri de sepie, chipul lui devenind uneori, realmente, invizibil. Interogatoriul continua.

Poetul Ionut Caragea citea din poemele lui cu usoare reverberații în glas. Eu îmi pusesem falsă mască de duritate și-i conturam în minte portretul psihic-fizic-moral, pe pagința virgină a minții și a sufletului. Poetul dobrogean este neconformist și mereu imprezvizibil. Prin poezie el discută cu auditoriul la maxima intensitate a trăirilor lui emotionale.

Adesera poezia lui poartă amprenta unor stări conflictuale duse la extremis. Poetul se luptă cu demonii personali și cu legile standard care-l hăituesc prin cotidian. Altele poemele lui emană melancolie, prin versuri simple, cursive, amintindu-ne de clasicul literaturii române.

În anul 2002, în țară, debutează timid pe siteul www.poezie.ro Prin tiparul lui de proprie viziune asupra poeziei n-are ca reper decât viața.

Nu uit să vă spun că poetul în discuție este din pruncie un sportiv sadea - rugbyst. A fost campion național la juniori, apoi jucător în echipele de divizie națională Callatis, Mangalia, C.F.R. și Farul - Constanta. Are în valiza cu doruri o diplomă de la Facultatea de educație fizică și sport - Universitatea OVIDIUS - Constanta.

As preciza că în poezia românească a existat doar un singur rugbyst poet: Tudor George, cunoscut ca Ahoe.

În anul 2003 lasă tristă Marea Neagră și emigrează în Canada, la Montreal, în mrejele hipnoticului fluviu St. Laurent. Aici funcționează ca instructor antrenor și joacă rugby în echipa Club de Rugby du Parc Olympique, formație cu care a câștigat trei titluri consecutive de campioni ai provinciei Quebec. Personal, din patriotism dobrogean, și eu prigonit de pe malul Mării mele cea Neagră, mă bucur că des-

tinul mi l-a adus în pragul sufletului pe poetul-sportiv-poet - Ionut Caragea.

Sunt mândru să-i fiu nas literar și să-l dăruiesc pentru vesnicie muzelor, vietii, cititorilor.

Bine-ai venit în arena poeziei poete IONUT CARAGEA !
Mens sana in corpore sano...

Ultimul cuvânt

Am scris în piatra numele de-o schioapa
Și versuri rupte file din poveste
Tot ce-a rămas din viața este-o groapa
Și crucea care-mi da de veste

Frunze se-astern covor pe iarba ofilita
Anii adorm pe ale tampliei crește
Inima se zbate-n piept mototolita
Plâng ceara lumanarile neveste

Ceasul ramane stana pe perete
Cu limba prinsă într-un cui
Privindu-ma ca o pecete
Iscaltura nimanui

Patul ma-mbracă în vesminte
Croite lungi pin` la pamant
Albe ca neaua pe morminte
Și reci ca ultimul cuvânt

Adio

pe furis și tam-nesam

uite-l cum viața și-o duce
spre mormant atarna-n cruce
vorba caldă, vorba rece
una vine, alta trece

Maple Red Toronto Publishing House

Let's send together to
Romania & Moldova

NEW CUSTOMERS
50% OFF
Transferi flexibili și prompte ca
TRYRIACA19

TRANSFER DE BANI
ÎN CATEVA MINUTE
DEPOZIT BANCAR

2,300+ LOCATII DE PLATA

© 1-855-355-2141
riamoneytransfer.ca

Ria MONEY TRANSFER

ROCA Tel Stay Closer Together

Romania

2.3¢ /min în rețeaua fixă
12.9¢ /min în rețeaua mobilă

Fără taxă de conectare - Acces fără PIN
Fără taxă de rețea - Până la 4 numere autentificate
Fără taxa lunară - Funcționează cu orice telefon

Numere de acces
Toronto Montreal Los Angeles

Subscrie Acum! www.rocatel.ca

► **Informatii Utile despre Canada și emigrare.**

Inregistrați-va ca să puteți beneficia de noile servicii oferite Online.

► **Business-ul dvs. poate fi postat Online la Observatorul!**

omul e razboi si pace
una spune, alta face
fuge cat ai zice peste
la necaz, Doamne-fereste

si se jura ca nu stie
cine e la ananghie
primul e la parastas
sa te scoata din impas

ce-i din urma-s cei dintai
gloata stau la capatai
si te roaga vehement
de un loc in testament

omul este foc si para
cand nu are-o para chioara
si te prinde si loveste
dar in ochi nu te priveste

omul cade la tocmeala
priceput la socoteala
la placinte inainte
la razboi e presedinte

uite-l ca muri sarman
au sperat lacomii-n van
a donat totul la hram
pe furis si tam-nisam

Oglinda

De ce vorbesti oglinda
mereu cu alta fata ?
Tu esti a mea osanda
in orice dimineata.

Privesc cum trece timpul,
grabit, lasandu-mi urme,
schimonosindu-mi chipul
venit dintr-alta lume,

storcandu-mi apa vietii
prin ridurile-adanci,
smulgandu-i tineretii
anii atat de dulci,

inconvoindu-mi trunchiul,
tragandu-ma de temple,
tarandu-ma-n pamantul
ce somnul o sa-l umple.

De ce ma minti oglinda
ca viata este un dar
cand anii ma colinda
cu plansete si-amar ?

De ce soptesti cuvinte
ce moartea mi le-aude ?
De ce-mi aduci aminte
ca-s iarba ce se tunde ?

Vigor Mortis

Si pietre aud pietre crapand de jale seaca
Si linistea asterne la temple promoroaca
Si bantuie-o stihie prin colturile noptii
Si mortii sunt cu viii si viii sunt cu mortii

Si cainii-si musca limba si limba li se-nnoada
Sunt javre hamesite ce suiera din coada
Si corbii se aduna, mananca dintr-o mana
Cadavre aburinde, cazute intr-o rana

Si sangele e negru si sangele incheaga
Si moartea-i viguroasa si viata este bleaga
Si viermii se indoapa din lesuri putrezite
Si porti spre izbavire ce strasnic sunt pazite

Rigor mortis

Cand cerul sucumba cu urlete sinistre
intins pe macadamuri in pantecul tenebrei
stafii intemnitare in sange de canistre
transmuta-n piromani cuprinsi de foamea febrei

starnesc din catacombe cadavrele rigide
ranjind si clantanind la mucul lumanarii

damnatii ahtiati de suflete fetide
pornesc la vanatoare in noaptea condamnarii

cand focul isi vesteste pe limba de fitil
renasterea urgiei in mijlocul naturii
pamantul isi gaseste mormantul inutil
si zambetul ingheata umil la coltul gurii

Jack Spintecatorul

Indragostit stapane de ranjetul malefic
Ucid la intamplare in visul constient
Cu jungherul transform dusmanul in hieratic
Colectionez cadavre ucise violent

Alearga muribunzii, efortul e sisific
Ordon sa se opreasca, asculta, evident
Dementa unui gand, ce sentiment magnific
Sa-i torturezi cu grija in ultimul moment

Hipnotizati, stapane, credinta le-o rectific
Rostita rugaciune cu glasul virulent
Obedient ti-aclama chipul si patetic
Esti demonul serafic din noul testament

Halloween

pe strada mea au inaltat statui
pe strada ta au daramat sicriul
in frunte mortul si-a infipt un cui
netemator a folosit burghiul

au ridicat un munte de cadavre
cu damf cocleala se scurgea din nari
rodeau din membre putrezite, javre
corbii lihniti le adresau mustari

pe strada mea babe reinviate
croiau cu-andrele mate in ilice
pe strada ta vintre tumefiate
pocneau ca pop cornul flori din burice

pe strada mea incendiate case
pe strada ta schelete fumegande
in noaptea asta toti se tin de farse
mortii alearga suflete plapande

Umbra vietii

ai pus mainile belciug
peste trupul lanced
duhnesti suflet in cosciug
sloi, cadavrul ranced

jelesc vocile-n solfegiu
totu-i chin si vaier
had in mijloc de cortegiu
ranjetul giuvaier

canta-n cor un recviem
preotii-n altare
umbra vietii o-nviem
moarte, salutare !

Reguli nescrise

Ma supun regulii nescrise
Ce-mi canta doina uitarii,
Clipele mele-s proscrise
tacerii.

Dorintele toate sunt chinuri,
suava-i iubirea ce plange,
sperantele visuri
natange.

Povara mi-i trupul strigand,
cersind obstesca-ndurare,
zadarnice lacrimi curgand
amare.

Destin, suferinta adanca,
ma legeni pe brate parinte,
adorm in suflet de stanca
cuvinte.

Tacerii natange,
amare cuvinte,
parinti de stanca,

morminte.

Amar

Ganduri amare, vorbe amare,
lungile clipe istovitoare
ce se revarsa, ce se aduna,
si buna ziua si noapte buna.

Ganduri rostite, tipete surde,
dragostea mea le intrepatrunde,
sint doar mania cum ciocoteste
si o privesc si nu ma priveste.

Intamplator sau poate destinul,
Amar sau dulce il sorb ca vinul,
zilele sumbre, tulburatoare
si oare de ce...si de ce oare.

Ganduri amare, vorbe amare,
Numai dorinte chinuitoare,
Nu gusti amarul nu stii ce-adoce
Si mor ca sa ma satur de dulce.

Cu-acest poem voi stapani reduce

Cu-acest poem voi stapani reduce
versuri formand un nou triumvirat
Puse la loc de cinste si virtute
In templul sufletului preacurat

Cu-acest poem voi dezlega pacate
Un ultim sfant va fi eliberat
Si ranile raman pe veci uscate
Un loc in paradis rascumparat

Cu-acest poem imi fac singur dreptate
In asta lume de necercetat
Si sper ca rugii mele-n libertate
Sa ii raspunda domnul ocupat

Cu-acest poem se-nchide in cetate
Un ultim gand ce-a fost necugetat
Si corul canta un canon si poate
In cer va fi de ingeri ascultat

Cu-acest poem voi savarsi o carte
Voi fi pe doispe-a patra recitat
Si voi ciuli urechea de departe
Macar de ziua mea nu m-au uitat

Dulceata de gutui

Spune-mi cu ce cuvinte sa te hranesc la micul dejun
Intins pe painea arsa de dragoste magiun
Sorbindu-ma fierbinte romanita
Gurita cu gurita

Sau poate doresti cafea iubire ciocolatie amaruie
Topindu-ma intre buzele tale dulceata de gutuie
In fiecare dimineata pe sani o picatura ramasa
Fata-mi lipindu-se fata de masa

Spune-mi cu ce cuvinte sa te hranesc la pranz
Intre pulpele tale prins lapte de manz
Mamaliguta cu branza si carnacior
Cu ardei iute ma gusti iute usor

Sau poate doresti ardei gras umplut cu limba de porc
Cu un pic de suc de rosii din poala ti-l storc
Doua lingurite de smantana sa alunece bine
Plus garnitura de ciuperci marar si masline

Spune-mi cu ce cuvinte sa te hranesc la cina
Viu mort plec vin de butuc prind radacina
Serbet de trandafir te inrosesti domnita
Gropita cu gropita

Sau poate doresti vin alb sec izvorul nepieritor
cu piept de pui ma perpelesc in al tau cuptor
spune-mi cu ce cuvinte sa te satur cu ce cuvinte
sa-mi ramana macar un dram de viata si de minte

spune-mi cu ce cuvinte sa te satur de cuvinte

Efemer

aceleasi trepte le cobor
urcand aceleasi trepte iara
le numar incercand sa zbor
in lumea ta imaginara

pasesc pe un covor rulant

la scara planetara
timpul cadavru ambulat
cerseste o tigara

.....

inima groapa de gunoi
si scrumiera
viata inainte inapoi
doar efemera

Ielele ganduri

Pamantul mama cu o mie de sani
picta pe naframa neagra cu fum,
in grote taroase pline de scrum
urzeau destinul gnomii batrani.

Pe pajisti tesute cu umbre de noapte
copilele ganduri pictau feeria,
pitici somnambuli valsau reveria
placutelor viersuri de soapte.

Curioasa regina dalbelor zane
miji pe poteca fina de stele,
din neguri chema surorile iele
ursind nanilor fee nebune.

Infern

Picaturi de smoala, neagra,
Rauri aurii, de foc,
Bradul cu a lui beteaga,
Rai sau iad...ce-o fi...noroc !

Imi traiesc cumplita viata
Intr-un strop de fericire.
Dupa noapte, dimineata !
Dupa moarte, nemurire ?

Inca-o zi pe caldaramul
Ce morminte il presara,
Au trait, acum sunt fumul,
Dragostea de-odinioara.

Tot ce-n jurul nostru naste,
Tot ce-a fost intaia oara,
Lumanarea de la Paste,
Sufli, o stingi, ramane ceara.

Fost-ai om, acum pamantul,
Lutul galben te-nconjoara,
Nu-s nici glasuri, nu e vantul,
Sa fii frunza care zboara.

Imi traiesc zambind blestemul,
Un destin ce-n cale-astern.
Oare unde duce drumul ?
se topeste sfanta ceara

Lujerul-floare

Orice-ar veni de azi inainte,
Nu va mai fi ca prima betie.
Tu nu mai esti o fata cuminte,
Eu nu mai am acea barbatie.

Anii-au trecut grabiti, cu stupoare.
Cine-si va mai aduce aminte ?
Eu am fost lujerul, tu ai fost floare.
Te-am hranit cu atatea cuvinte.

Peste-amintiri se lasa tacere
Si iubirea pe limba ei piere.
Ce-a ramas intre noi...sunt mistere.
Acum imi voi lua "la revedere".

Macabru

Las viermii sa-mi asculte
in sunet descompus
refrenul carni moarte
umplute de humus,

las dintii sa-ncolteasca
prin buze germinate
si limba sa-mi rodeasca
in cheaguri dantelate,

las ochii sa isi scurga
urdoarea printre gene
si nasul sa-si prelinga

mucoasele perene,

las burta-nsarcinata
sa nasca mate fierte
duhoarea emanata
sa treaca prin perete,

las corbii sa lesine
pe cripta-ngalbenita
si lupii sa suspine
de foamea rascolita,

las mortii sa se-ntoarca
cu totii in mormant
pe veci sa putrezeasca
cu narile-n pamant.

Mesterul cancan

intreaga lume unelteste pe la spate
imi innoada mainile intr-un nod gordian
nu mai conteaza daca am sau nu dreptate
iubiti-ma calare ca pe un cal troian

in viata important este sa ai de toate
sa se adune multe in fiecare an
sa faci colectie de jucarii stricate
si tot in moarte s-aluneci pe un tobogan

traiesti singur inconjurat de libertate
iubesti nespus jungla omului contemporan
ce te mai miri ca multe lucruri sunt ciudate
ai construit o lume ca mesterul cancan

si fiecare unelteste pe la spate
isi sapa groapa in care pica bolovan
si se tarasc si curge sange pe la coate
sunt tocmai gata de pus la fiert intr-un cazan

Oda tie

Trambite suna oda luminii,
pasari le-ngana, frunze soptesc
dulcea suava doina a iubirii,
freamatul ierbii, intineresc.

Valuri poarta scoici pe talazuri,
scad catre maluri, se domolesc,
cantaecul marii lin clipoceste,
perle prin paru-ti eu impletesc.

Razele mangiie cerul albastru,
norii se-astern, campii umbresc,
muntii semeti se-ndreapta spre soare,
fruntea-si inalta, tie-ti zambesc.

Patimi ascunse astern pe hartie,
sa ti le spun nu indraznesc,
Vise, sperante, melancolie,
supremul sincer : eu te iubesc!

Opreste-ma

Opreste-ma sa mor batrane
macar putin sa-ncetinesc
sa strang in palme o minune
a opta : corpul femeiesc

nu tu mi-ai spus ca idealul
e-n fata mea ? Nu il zaresc !
inconjurat sunt de banalul
ce-mi poarta pasii spre firesc

opreste-ma sa mor batrane
as vrea putin sa mai doresc
sa-mi scurg iubirea dintre vine
sa fiu din nou nepamantesc

nu tu mi-ai spus ca-n asta lume
se merita ca sa iubesc ?
atunci de ce ma strigi pe nume
la tine sa ma vrednicesc ?

opreste-ma sa mor batrane
opreste-ma sa mai traiesc
ma poarta pasii spre genune
opreste-ma sa ma opresc

Poetul sufletelor triste

Sunt poetul sufletelor triste,
jertfa mi-e versul sangerand,
pe altarul vietilor pierdute
un lucru as vrea sa pot,

sa plang.

Sunt un izvor secat de neputinta,
al contemplarii vesnic autor,
prin panoplia viselor zadarnicite
ca un Icar as vrea
sa zbor.

Sunt un sihastru al zilelor ramase,
destin mi-i moartea asteptand,
pe un taram de glasuri, zambete umbrite
doar amintiri desarte pot
sa strang.

Sunt garbovit de timpul fara mila,
incet imi tarai pasii spre sicriu,
prin cimitir de cruci adanc zidite
o cruce far` de nume as vrea
sa fiu.

Renuntare

Opreste-ti clepsidra, timp, orbit de uitare,
nisip mi-este inima pierduta-n soapte hoinare.
Plang. Se-astern amintirile potecandu-mi durerea,
in pantecul linistii se naste iubirea
ce moare.

Ma lepad de umbra ce-mi tine sufletul viu,
de urmele pasilor rataciti in pustiu.
Ma frang. Gheata mi-i templul de vise si ganduri,
naluca pribeaga-n desertice vanturi
sa fiu.

Te-am dorit

Te-am dorit dintotdeauna,
Te-am dorit la pieptul meu,
Tu sa fii a mea iubita,
Eu sa fiu al tau, mereu.

Esti cu mine pretutindeni,
Chiar si-n visul cel adanc.
Te doresc asa cum nimeni
Te doreste pe pamant.

Fii cu mine nimfa blonda,
Sa-ti vad chipul surazand,
Sa-mi plimb palma mea prin paru-ti
Si de mana sa te strang,

Sa te-alerg pe malul marii,
Sa-ti spun soapte dulci de-amor,
Si in clipa sarutarii
Sa sfidam natura-n zbor....

Te-am pierdut

mergeam amandoi spre lacul de clestar,
salciile impodobeau maluri,
te iubeam fara sa existe "dar",
te-am pierdut, printre ani, printre valuri.

ne-odihneam regasiti sub teiul batran,
din flori iti impleteam o cununa,
stelele nemuritoare raman,
te-am pierdut, eu, luceafar, tu, luna.

te fugaream, te ascundeai in amurg,
recitam poezii in nestire,
acum, rime sacadate se scurg,
te-am pierdut, tu, a mea fericire.

ai ramas in suflet etern recital
de tandrete, dorinta, simtire,
de pe al vietii etern pedestal
te-am pierdut, simpla mea amintire

lacrimi aluneca suvoi pe obraz,
poarta cu ele intaiul sarut,
inima-mi freamata de-atata ne caz,
te-am pierdut, te-am pierdut, te-am pierdut

Ultimul poet

cand noaptea se lasa
manjind calimara,
ranjind colti de luna
la masa tocita,

penite de stele
sclipeasc pe covorul
albit de-asteptarea
dorintelor mele.

din palma crapata
osanda a vremii,
armate tacute
luptand pe papirus,

jertfindu-si eroii
in versuri de lacrimi,
brodate firav
cu panze de rime,

ascunse-n unghere
de suflet uitate,
sipet ferecat
de trista-amintire,

aluneca palid
lasand deznadejdea
sa creasca navalnic
in strofe maligne.

un tremur cuprinde
intreaga suflare,
viteji schiopatand
se pierd in morminte,

de neagra tacere,
de vise batrane,
nevolnice ganduri
in prag de nefiinta,

cu ochii mijiti
privesc lumanarea,
un ultim poet
ce flacara-si stinge.

Un oarecare

Suferind o viata intreaga,
trup pe-un caldaram de oase
si gustand amaraciunea
unei vietii prea plicticoase,

am decis s-alerg spre tine,
tu, speranta vietii mele,
dar nu stiu de-i rau sau bine,
ma ghidez privind la stele.

Prea incremenit de timpul
ce s-a scurs fara-ncetare,
oare voi avea curajul
sa alerg spre tine, oare ?

Intrebari fara raspunsuri,
sunt doar vorbe trecatoare
si vor trece anotimpuri
sa raman un oarecare.

Viata, icoana de argint

din zamisliri divine
purtata-n trup de lut
ai izvorat copila
cu-ntaiul gangurit,

cu tarais de sarpe
pe drumuri sangerande
udat-ai crude maluri
cu dragoste si plans,

purtata in spinare
de valurile vremii
pe sloiuri in deriva
sau vase de razboi,

ai cotropit pamantul
cu radacini bolnave
si ai sadit pacate
in inimi de noroi,

ai strans toata simtirea
in pantece hulpave
uitat-ai de icoane
de zambete sau flori,

te-ai departat urata
curgand in voia sortii
nu-ti mai pasa ca vantul
te lepada de noi,

te-ai cufundat in marea
umpluta de sicrie
de false pietre lucii
pierdute in abis,

nu te-ai `naltat la ceruri

zburand cu pescarusii
purtand pe aripi viata
ce iar o sa o-nchini.

Zeii sunt de lut

isi intinde pasul si masoara pamantul
intre lenese zari cu ferestre amare
isi trimite gandul si-nconjoara pamantul
zavorand dupa usi ravasite hotare

calatorul asculta cum timpul tresare
cantec al cerului, sub un brat plin de ploaie
inima bate cate-un raspuns si-o-ntrebare
focul rapus, calea continua greoaie

din pantece de cer, un fulger crud trasneste
cu limba taioasa tacerea o sugruma
tu cerule cernut, oare-mi aduci de veste
ca zeii sunt de lut si toti se-aduna-n turma ?

Sambete

Sambete blajine

Mai lasa curcubeul sa fulguiasca paine,
sa cuibareasca-n palma promisiuni de maine,
mai lasa porumbeii sa ploua-n dimineti,
sa ciuguleasca firimituri de linii-vieti.

Mai lasa frunze-aripi sa susoteasca pe alei,
nu vezi cum se ridica-n veuri, vrei nu vrei,
mai lasa iarba turmentata sa se intinda-n roua,
sfarsitul lunii pline, planset de luna noua.

Mai lasa-mi sufletul sa guste din coliva,
de ce m-arunci sub cruce, iubire costeliva?
Mai lasa-ma cu ceara sa sorb o-nghititura
din sambete blajine, din lacrimarea sura.

Sambete maligne

Mai lasa din crepuscul sa ploua cu rugina,
sa cuibareasca-n palma crucea vietii,
mai lasa heruvimii sa zboare-n plastelina,
sa cada in caverne, unde-au murit ascetii.

Mai lasa sabii-aripi sa spintece lumina,
nechezul galben-vanat, apocaliptic cantec,
mai lasa iarba rea sa plamadeasca-n pantec,
scancetul lunii sterpe, urlet de luna plina.

Mai lasa-a patra parte de foamete sangvina,
masura: grau si aur, la poarta o jivina,
mai lasa pe jertfelnic un miel abominabil,
sapte peceti pe suflet, blestem inevitabil.

mai lasa-mi ziua 7

George Filip 4/6/2006

Contact:

[Home / Articles](#) | [Despre noi / Contacte](#) | [Romanian Business](#) | [Evenimente](#) | [Publicitate](#) | [Informatii Utile](#) |

created by Iulia Stoian